

KLIMA-, ENERGI- OG
BYGNINGSMINISTERIET

Klima-, Energi- og Bygningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kebmin@kebmin.dk
www.kebmin.dk

Klima-, Energi- og Bygningsudvalget har i brev af 4. december 2014 stillet mig følgende spørgsmål 2 til L 49, stillet efter ønske fra Steen Gade (SF), som jeg hermed skal besvare.

Ministeren

9. december 2014

J nr. 2014-1645

Spørgsmål 2

"Ministeren bedes kommentere artiklen i Altinget den 2. december 2014: "Offshore-lovforslag følger ikke EU-direktivets intention".

Svar

Lovforslaget, som artiklen i Altinget den 2. december 2014 kommenterer, indeholder både ændringer af offshoresikkerhedsloven, som henhører under mit ressort, og af havmiljøloven og miljøskadeloven, som henhører under miljøministerens ressort. Følgende svar er derfor udarbejdet i samarbejde med miljøministeren.

I artiklen anfører dr.jur. Ellen Margrethe Basse, Aarhus Universitet, at implementeringen af offshoresikkerhedsdirektivet i dansk lovgivning er mangelfuld. Herudover problematiserer artiklen opgavefordelingen mellem myndighederne.

Det anføres bl.a. i artiklen, at *"Offshoresikkerhedsloven fremstår efter lovforslaget primært som en beskyttelse af arbejdstagerne – en fokusering, som har begrundet, at det er beskæftigelsesministeren og ikke miljøministeren, der er den centrale regulerings- og tilsynsmyndighed. Det understeges bl.a. ved, at Miljøstyrelsens og Søfartsstyrelsens tidligere repræsentation i Offshoresikkerhedsrådet forudsættes at udgå"*.

Det anføres endvidere, at *"Miljømyndighedernes rolle reduceres generelt til at vedrøre havmiljøloven, og ændringerne i den lov indeholder ikke mange af de centrale miljøelementer, der er det bærende i offshoresikkerhedsdirektivet"*.

Hertil skal det indledningsvis bemærkes, at beskæftigelsesministeren er den centrale regulerings- og tilsynsmyndighed, fordi ansvaret for offshoresikkerhedsloven og tilhørende opgaver overføres fra klima-, energi- og bygningsministeren til beskæftigelsesministeren som følge af et krav i offshoresikkerhedsdirektivet om myndighedsadskillelse af sikkerhedsopgaver offshore og opgaver vedr. ressourceforvaltning af undergrunden. Det er derfor ikke korrekt, som det anføres i artiklen, at årsagen er en fokusering på arbejdstagerbeskyttelsen. Lovforslaget ændrer således ikke overordnet i ansvarsfordelingen mellem beskæftigelsesministeren og miljøministeren. Offshoresikkerhedsdirektivets

integrerede tilgang til sikkerhed og miljø ved forebyggelse af større ulykker og konsekvenserne af disse vil blive håndteret ved, at selskaberne skal sende sikkerheds- og sundhedsredegørelsen til Arbejdstilsynet. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal bl.a. indeholde en identifikation og en vurdering af dels sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, dels risici for større miljøhændelser. Derudover skal redegørelsen beskrive, hvordan risiciene er nedbragt, ligesom den skal indeholde en intern beredskabsplan for såvel sikkerhed som olie- og kemikaliefurening. Arbejdstilsynet videregiver miljømæssige risikovurderinger samt beredskabsplanen for olie- og kemikaliefurening til Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen vurderer, om foranstaltninger til forebyggelse af risici for større miljøhændelser er tilstrækkelige til, at olie- og kemikaliespildsberedskabet kan håndtere et evt. udslip. Risikovurderingen ligger desuden til grund for Miljøstyrelsens godkendelse efter havmiljøloven af beredskabsplanen for olie- og kemikaliefurening. Miljøstyrelsens vurderinger og endelige godkendelse af olie- og kemikaliespildsberedskabet indgår således i grundlaget for Arbejdstilsynets meddelelse af godkendelser/tilladelser efter offshoresikkerhedsloven.

Der foreslås ikke med lovforslaget - som det anføres i artiklen – en ændring af sammensætningen af Offshoresikkerhedsrådet. Der foreslås alene en sproglig ændring i myndighedernes betegnelser, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 76.

Det anføres også i artiklen, at *"Der er enkelte bestemmelser i lovforslaget til ændringer af offshoresikkerhedsloven, der pålægger operatøren at vurdere "risici for større miljøhændelser", men operatørens pligt til at ajourføre beredskabsplaner er alene relateret til væsentlige ændringer i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen"*.

Det skal hertil bemærkes, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsens krav om en intern beredskabsplan dækker såvel arbejdsmiljø som bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening. Den interne beredskabsplan indeholder dermed både foranstaltninger, der skal forhindre eskalering og foranstaltninger, der skal begrænse følgerne af større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Både sikkerheds- og sundhedsredegørelsen samt den interne beredskabsplan skal ajourføres, hvis der sker væsentlige ændringer, og disse har betydning for sikkerheds- og sundhedsmæssige risici eller risici for større miljøhændelser.

Derudover anføres det i artiklen, at *"Den bindende definition af "større uheld" i lovforslagets § 3, nr. 28 forkert. Der mangler direktivets understregning af, at der ikke ved reguleringen og håndteringen af "større ulykker" må gøres forskel på, om der er tale om bemandede eller ubemandede offshoreanlæg, jf. den sidste del af direktivets artikel 2, nr. 1"*.

Det skal hertil bemærkes, at definitionen "større ulykke" er implementeret fuldt ud i lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, stk. 1, nr. 20 og § 3, stk. 2), jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4.

Det anføres også i artiklen, at *"Reglerne, der skal sikre respekt for Aarhuskonventionens krav om offentlighed, herunder offentlighedens inddragelse i*

beslutningsprocesser, mangler helt i lovforslaget – og det er ikke en del af den gældende lov”.

Det skal hertil bemærkes, at det nævnes i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at forslaget gennemfører dele af offshoresikkerhedsdirektivet. Direktivets artikel 5 fastsætter krav om offentlig deltagelse, såfremt en efterforskningsboring ikke tidligere har været underlagt en vurdering af virkninger på miljøet (VVM) eller en strategisk miljøvurdering (SMV). Det fremgår af de almindelige bemærkninger, afsnit 1.2.1.1, at: ”Kravene efter artikel ... og 5 gennemføres ikke ved dette lovforslag, men forventes fremsat i et særskilt lovforslag om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund (undergrundsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011...”. Dette lovforslag blev sendt i høring den 31. oktober med høringsfrist til den 21. november 2014.

Endvidere anføres det i artiklen, at *”Der står heller intet i lovudkastet om, hvordan man skal forholde sig til sikkerhedsforholdene ved indvinding af olie og gas i havområderne omkring Grønland og Færøerne, selv om det er et meget centralt element i direktivet (jf. art 20), at medlemslandene har forpligtelser - også når aktiviteterne ikke foregår inden for egen jurisdiktion. I den § 52b, der indføres i offshoresikkerhedsloven, nævnes kun uheld ”uden for EU. Mon ikke det ville have været helt på sin plads, at det her meget tydeligt fremgik af lovbestemmelsen, at det også gælder aktiviteter på søterritoriet omkring Grønland og Færøerne, da lovens § 77 fastslår, at den ikke gælder her”.*

Det skal hertil bemærkes, at direktivets artikel 20 er en rapporteringsforpligtelse om oplysninger om større ulykker i forbindelse med olie- og gasaktiviteter uden for EU, som har til formål at udbrede kendskabet til potentielle årsager til ulykker og dermed styrke sikkerheden, jf. betragtning (39) til direktivet. § 52 b i forslaget til offshoresikkerhedsloven retter sig i henhold til direktivets artikel 20 mod selskaber registeret i Danmark. Hvis disse har aktiviteter på Grønland, vil de være forpligtet i henhold til denne artikel. Det har i den forbindelse ikke nogen betydning, at lovforslaget ikke gælder for Grønland og Færøerne.

Det skal endvidere bemærkes, at Grønland ikke er med i EU, og at EU-regler dermed ikke skal gennemføres for Grønland, hverken på sagsområder, som er overtaget af Grønland, eller på sagsområder, som fortsat varetages fra dansk side. Danmark har således ikke, som forudsat i debatindlægget, en forpligtelse over for EU til at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivet i relation til Grønland. Det bemærkes i øvrigt, at Grønlands Selvstyre har overtaget råstofområdet, herunder råstofrelaterede havmiljøforhold. Den lovgivende kompetence for dette område ligger således hos selvstyret. Derfor kan lovforslagets bestemmelser, der gennemfører offshoresikkerhedsdirektivet, ikke sættes i kraft for Grønland, men selvstyret kan vælge selv at gennemføre tilsvarende regler i Grønland.

Endelig anføres det i artiklen, at den nationale gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet skal sikre, at reglerne koordineres med havstrategiloven.

Det skal hertil bemærkes, at det af direktivets præambel 6 fremgår, at direktivet ved at mindske risikoen for en forurening af offshorefarvande bidrager til at beskytte havmiljøet og især til at opnå og bevare en god miljøtilstand.

Med venlig hilsen

Rasmus Helveg Petersen